

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegrafului Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Războiul modern.

Suntem convingși, că o singură dorință stăpânește astăzi inimele tuturor cetățenilor din monarhia austro-ungară, aceea, de a se termina cât mai curând războiul, pe care noi nu l'am căutat, nu l'am provocat, ci care ne-a fost octroat nouă de alții. După toate semnele însă, dorința aceasta nu ni se va putea împlini în curând. Războiul va dura încă mult, foarte mult. Cu ideea aceasta va trebui să ne împăcăm toți de pe acuma, și va trebui să căutăm se aducem și mai departe jertfele, cari ni se vor cere, pe altarul patriei.

Aceasta e esența declarațiilor interesante, pe cari le-a făcut zilele trecute generalul *Svetozar Boroevici*, comandant de armată austro-ungar în Galitia, în fața corespondenților dela diferitele ziare din monarhie, aflători pe câmpul de războiu. Primindu-i pe toți în audiență, le-a spus adevărul următoarele:

«Știu bine, că opiniunea publică se simte decepționată până la un anumit grad, fiindcă n'am înaintat până acuma din triumf în triumf, cum se aștepta. Atribui sentimentul acesta împrejurării, că opiniunea noastră publică e de tot neorientată în privința esenței războiului modern. Lupta dela Rossbach a durat două ore. Lupta dela Gravelotte s'a dat într'o după amiază. Lupta dela Sedan a ținut o zi. Toate s'au terminat cu câte o înfrângere catastrofală.

În schimb apoi asedierile erau în trecut de durată lungă. Parisul și Sevastopolul a fost asediat șase luni. Acuma însă patru-cinci zile ține asediarea unei fortărețe. Războiul a devenit problemă tehnică, și învălmășala armatelor ține și cinci-șase săptămâni, cum vedem că se întâmplă în Franța. Dacă Rușii ar avea infanterie ca a noastră, s'ar afla deja în Viena; și dacă am dispune noi de atâta artilerie, ca Rușii, ne-am afla în Kiev. Mijloacele tehnice ale războiului se schimbă, omul rămâne același. Rabdă foame, dacă trenul nu sosește la timp și suferă când vremea e rea. Nervii îi pune cu mult mai mult la încercare războiul de astăzi, decât cel din trecut, fiindcă frământările armatelor sunt de durată mai lungă. Eu la Tomașov am luptat două zile, la Lemberg cinci zile, până s'a limpezit situația. Și dacă nu se iveau evenimente cunoscute, trebuia să luptăm mai departe, până urma decidera.

La început situația era aceea, că un soldat de ai noștri lupta cu trei Ruși. Acum luptă unul contra doi. Va veni vremea, când va lupta unul contra unul, și atunci va urma decidera catastrofală finală. Până nu am ajuns aci, nu pot să spun alta opiniunii publice, decât: *rabdare*. Cumcă vom ajunge la acest rezultat în patru-șase săptămâni, ori în patru-șase luni, nu poate nime să spună. Căci dacă pușcăm astăzi o mie de Ruși, mâne sunt în locul lor alții, și

încă cu cinci sute mai mulți. Numai Rusia europeană e de două ori așa de populată ca Austria și Ungaria. Acest mare rezervoriu de oameni are deci de unde să trimită mereu forțe nouă întregitoare. Noi ne facem datorința, și nu dubietez nici pe un moment, că *războiul se va termina cu neîndoiosul succes splendid al nostru și cu înfrângerea catastrofală finală a dușmanilor noștri*»...

Impărțirea ajutoarelor.

Aflăm, că domnul comite suprem și comisar guvernial al comitatului Sibiu, *Friedrich Walbaum*, desvoltă o activitate neobosită pentru controlul distribuiri ajutoarelor de stat, destinate familiilor ostașilor noștri din comitatul Sibiului. Personal călătorește prin comunele comitatului și se informează pas de pas asupra lichidării sumelor stabilite prin administrația comitatensă pe seama familiilor soldaților și rezerviștilor, așa, că este eschis orice abuz din orșicare parte, iar poporațiunea este mulțămă și fericită, că nu duce lipsă în aceste grele vremuri, în cari mai mult ca orșicând cei mulți și mici, cari sufer, sunt avizați la protecția și bunătatea celor sus puși. Administrația în comitatul nostru a fost considerată și în timpuri normale ca o administrație de model; cu atât mai mult astăzi se revine șefului ei un titlu de cea mai sinceră recunoștință, din partea întregii populații, fără de nici o deosebire de lege și limbă.

Adevăratele motive ale războiului mondial.

(Urmare).

Dar cu cele spuse, motivele interne ale războiului nu sunt exhaustate, din punct de vedere german. Autorul broșurii, pe lângă reîntoarcerea la idealism, ca cel mai puternic motiv *moral*, mai are și alte motive politice: de putere și economice, cari crede că au dat naștere războiului. Le stabilește astfel:

Fiecare stat simte necesitatea de a aduna cât de mulți locuitori din lume în jurul, sau în cercul culturii sale. Pentru că cu cât e mai ridicată mândria fiecărui cetățean singuratic, că el aparține statului seu și nu altuia, și cu cât e mai conștiu, că elementele culturale depuse în el sunt moralicește superioare celor ce le au vecinii sei: cu atât mai trează e în el instrucția și educația politică. E o lege naturală politică, ce nu poate fi clătinată, năzuința, de a cuceri națiuni cu cultură înaltă, spre a le educa și a trece cultura lor asupra altora. Așa au făcut mareașii Romani, iar după ei Germanii. Chiar și biserica papilor a fost în evul mediu mai mult o ființă politică de stat în năzuințele ei de a răspândi cultura, decât o simplă comunitate de creștini evlavioși.

În Anglia marele Shakespeare a fost primul educator al ideii puterii

mondiale a Angliei, într'o vreme, în care Anglia nici nu se gândea la o politică mondială. Ca poet și ca proroc a zugrăvit acest principiu al spiritelor în figurile dramelor sale cetățeni ai imperiului britanic, care cuprinde lumea întreagă. El a văzut și recunoscut tot ce era atunci, ce a fost mai nainte și ce va fi în viitor. Eroii sei au arătat lumii Anglia din viitor.

Pentru Franța, Napoleon I a fost propovăduitorul și măestrul culturii politice de putere. Trebuie să-i recunoaștem personalitatea. De-am avea și noi un astfel de titan!.. Ne gândim poate la gropile cele multe, în cari au fost aruncați eroii cu grămada, la actele de jaf și de nimicire, și ne întrebăm poate, că trebuie oare să-și ridice cultura bisericile ei peste dealurile de cadavre, peste râurile de lacrimi și peste suspinele muribunzilor?

Da, *trebuie!* Fără de acestea nu este învingere, nu este multiplicare, nu este cucerire și nu este fructificare. Dușmanul culturii îndeamnă pe învingător se săvârșască acte de volnicie și de nimicire. Ori negăm puterea fericitoare a culturii asupra omenimei, ori aprobăm dreptul poporului de a stăpâni. În cazul din urmă, puterea învingătorului e suprema lege morală, căreia cel învins trebuie să se supună.

Crede cineva, că Muscalii triumfători ar trata cu noi, ca învinși, delicat și cu cruțare? Rușii ca aliați s'au purtat înainte cu o sută de ani pe teritoriul german mai reu decât cuceritorii!

De decenii germanismul e împedat, pe lângă toată înălțimea culturii sale, să-și lățască și să facă accesibilă cultura sa și altor națiuni. În primii ani după războiu nu s'a prea simțit lucrul acesta, fiindcă mai era de isprăvit o mare împărțire de cultură în internul imperiului german. Bavarezul, Șwabul, Francezul, au început se cunoască pe Prusiac și să-l înțeleagă. Și viceversa. În parlament se face comunicarea intimă între popoarele Germaniei. Pe calea aceasta s'a sevârșit o mare muncă culturală generală germană.

Multe laturi colțuroase au fost netezite. Cu greu s'a putut însă face munca de germanizare în părțile polone ale țării și în Alsația-Lorena. Înțelegerea cu Polonia n'a succes, căci noi am renunțat de bună voie la armele cuceritorului. Incolo rezultatele pe unele locuri au fost bune, pe alte locuri cu totul insuficiente. Nesuccesul în politica polonă nu este a se atribui numai guvernului, ci și trecerii țărănimii germane din provinciile periclitatitate dela agronomie la industrie, deci dela sate la orașe. Și locul lor nu l-au ocupat alți țărani germani. Cu atât mai puțin în privințe culturale. Polonia au ramas însă la post; și cu câtă îndrăzneală se gândește și vorbește țaranul polon în cercul familiei sale și al pretenilor sei despre speranțele și nădejile politice ale poporului seu! Toate acțiunile sale sunt politice-naționale și sunt pe deplin

conștiente. A fost și rămâne un drept al subjugaților de-a avea o dezvoltare superioară a instinctelor naționale. Istoria Evreilor confirmă afirmarea aceasta.

În momentul în care au dat facliment năzuințele de germanizare în teritoriile dela graniță, s'a ivit necesitatea spirituală a învingătorului și cuceritorului german, care făcea pe educatorul, fără a avea ascultători. Elementele înțelegătoare ale poporului învingător deveniseră abnormități filosofice și politice în cadrele comunității culturale germane, pe cari le înțelegeau numai aceia, cari știu ce greșeli poate face spiritul omenesc, apucat pe căi străine și condamnat la inproductivitate.

Autorul broșurii neagă, cumcă succesele tehnice ale fabricelor germane, cari au cucerit piața lumii, ar fi contribuit ceva la răspândirea culturii germane. Un agent al fabricii de mașini nu poate fi mijlocitor de cultură între Japonia și Germania. Se face abuz cu vorba *cultură*. Sub cultură e de înțeles nobilitatea internă și perfecționarea oamenilor de aceeași rasă, prin opere și idei, isvorâte din aceleași vederi ale poporului, despre lume. (etică, religie, știință, artă.) Valoarea culturală are deci aceea, ce corespunde acestor presupuneri. Mijlocirea culturii e posibilă numai între popoare de aceeași rasă. Germanii primesc elemente din cultura franceză, și viceversa. E cu neputință însă a cultiva pe cei negri. Nici cultura, nici civilizația nu e accesibilă pentru ei. Misionarii își închipuesc, că barbaria e pentru popoare aceea ce e pentru individ copilăria. Deci cu cât mai sălbatic și mai necivilizat e un popor, cu atât mai tineră îi este viața. Duritatea și banditismul Sârbilor nu are însă nimic comun cu copilăria, și nici consumarea de carne omenească din partea hotenților.

Misiunea culturală a unui popor e împlinită atunci, când nu mai există popoare de aceeași rasă și afine, cari nu sunt în stare se primească cultura. Pentru cultura germană terminul acesta nu va fi exhaustat nici peste secole. Natural, că terminul se orientează după desimea populației și după mărimea teritoriului, după națiunile și țările primitoare de cultură. Misiunea culturală a Germaniei îi pune acesteia în față cam o sută milioane de Slavi, și stabilește Uralul ca graniță geografică.

Condiția e, firește, conservarea forțelor fizice germane.

Între motivele interne ale războiului e a se pune apoi și dezvoltarea economică în Germania. Tehnica germană s'a dezvoltat splendid, industria germană prevede, nu numai piața din patrie, ci a intrat în concurență cu cea din toate statele, cari prevedeau mai nainte piața lumii cu produse. Comerțul de export german a întrecut pe cel englez.

E de conces, că industria germană a cam negles piața proprie, aruncându-se cu toată puterea asupra

comerțului de esport, fiind aci câștigul mai mare și clienții mai puțin pretenșivi. Economisții naționali au remarcat lucrul acesta și au constatat, că averea națională nu e în favor, căci se promovează importarea de produse streine. Comerțul de export încă nu înseamnă deci urcarea bunei stări generale. Dar exportul a fost păgubitor și în altă direcție. A dat naștere la concurență cu fabricanții din străinătate și a constrâns și pe fabricanții germani se reducă prețurile în mod însemnat. Piața germană s'a negles, basa națională a muncii a fost perdută. Dacă acuma au ajuns fabricile de export la un punct mort, vina o poartă numai proprietarii lor, cari au căzut jertfă unor calculațiuni, din punct de vedere principiar comercial cu totul nefericite. Dar industria germană a început exportul silit de datorința de a da ocupațiune și pâne muncitorimei. S'au făcut fabricile cele multe și mari pentru a da ocupație în ele la sute de mii de lucrători. Statul avea deci datorința să le deschidă calea exportului, ca se poată face afaceri și să poată susține muncitorimea germană. Fabricanții sigur că se mulțumeau cu desfacerile de mai nainte, în internul imperiului, dar atunci puteau da ocupație la mai puțin lucrători, și ce făcea statul cu ceialalt? Industria germană s'a dezvoltat deci din necesități de stat, dar în favorul statului, pentru că dezvoltarea ei s'au urcat și venitele statului. Au avut câștig fabricile, marii industriași, și a avut câștig statul. Perdere a avut numai poporul, și anume: perderi fizice și morale.

În alte state e tot așa, sună scuza celor dela putere. E adevărat. Dar totuși nu e bine, ca industria se înghiță de tot agricultura. Până acuma Germania stă bine în privința aceasta. Cu privire la alimentare e independentă în cas de război și nu e avisată la importul din străinătate. Și aceasta e o notă bună pentru conducerea de stat din Germania. Dacă nu ar fi astfel, izolată fiind din toate părțile, până la 1 Octombrie 1914 Germania era învinsă, nu de săbii și de tunuri, ci de — foame!

Statul german, ca intemeitor al industriei de export, are datorința de a sta întru ajutorul neguțătorului german din străinătate. Dacă e molest, asuprit, păgubit, acolo unde se află, guvernul trebuie să-i sară întru ajutor. Spre a putea face lucrul acesta mai cu ușurătate, Germania și-a creat flota ei puternică, atât de comerț, cât și de război. Germania și-a atras însă prin aceasta invidia și dușmănia altor state. Interese materiale s'au ciocnit, și de aci conflictul.

Resumând toate cele spuse, au-

torul broșurii stabilește deci următoarele trei motive interne, cari au silit pe Germani se între în anul 1914 în războiul mondial, și anume:

Primejdia de a trece poporul german prin o ticăloșire spirituală, cufundându-se cu totul în materialism.

Imposibilitatea de a mai mijloci lățirea culturii germane la popoare de rasă afină.

Necesitatea dezvoltării unei părți a industriei germane și a comerțului, pentru exportul peste ocean.

Aceste trei motive trebuiau în mod inevitabil se bage pe Germani în război, dacă nu acuma, altădată, dar totuși cât mai curând. Cele întâmplute la Saraievo au precipitat numai lucrurile, cari și de altcum se întâmplau, trebuiau să se întâmple!.. (Va urma).

Carierele vieții

de Iuliu Crișan.

(Urmare).

42. Orogierii.

Băieți debili nu sunt potriviți pentru această meserie, îndeosebit trebuie să aibă plumăni și stomac bun.

Timpul de ucenicie e de 4 ani; iar dacă băiatul are pregătire anterioară, atunci se reduc anii la 3.

Condițiile se statorcesc prin învoire. Ucenicii de orogierii sunt datori să cerceteze școala specială pentru orogierii și mehanici.

Calfele capătă lunar dela 160—200 cor. Lucru este totdeauna.

Ca să se stabilească cineva în mod independent se cere un capital de 2000—4000 cor.

E meserie rentabilă.

43. Opticul.

Se cer băieți cu pregătire mai înaltă, ca și la mehanici. Timpul de instrucție e de 4 ani. De întreținere se îngrijesc părinții.

Calfele pot câștiga dela 15—25 cor. săptămânal. Lucru zilnic e de 10 ore. Stabilirea independentă e foarte ușoară.

44. Păpucarul.

Prin această meserie mulți oameni cu defecte corporale își câștigă pânea. Se înfălește, că și la această meserie cei deplin sănătoși sunt în preferență. Cei slabi de piept și cu brațele defectuoase, nu sunt potriviți, asemenea nici cei ce sufăr de morburii de inimă.

Învățăceii se primesc pe 3—4 ani, iar cei primiți pe 4 ani capătă totul dela maestrul lor.

Învățăceilor poate să li se strâmbe spinarea, iar prin șezutul în continuu sufăr de conturbațiuni în mistuire.

Calfele primesc pe săptămână 10—20 cor. La stabilirea de măiestru nu se cere capital mare.

Școale speciale sunt.

45. Parapleuarul.

La această meserie pot merge băieți dezvoltăți normal, cu plumăni bune și cu inimă sănătoasă. Epilepticii nu sunt admisibili.

Pragul ce se produce la prelucrarea materialului, poate să le strice. Timpul de instrucție e 3—4 ani. Învățăceii nu plătesc nimic, dar de întreținere se îngrijesc părinții.

Calfele primesc 36—40 cor. pe săptămână. Timpul de lucru e de 9—9½ ore. Mulți trec în fabricile de bastoane și de ploiere. Școală de specialitate nu există. La stabilirea de măiestru nu se cere capital mare.

46. Pieptănarii.

Băieții să fie dezvoltăți normal. Cei cu morburii de inimă nu se primesc.

Timpul de ucenicie e dela 2—4 ani. Condițiile se stabilesc după învoire. De unelte se îngrijește măiestrul. Școală de specialitate nu este.

O calfă câștigă pe săptămână dela 16—18 cor. Ca să se stabilească cineva de măiestru independent, are lipsă de un capital mai însemnat, deoarece ce trebuie să-și procure multe mașinării.

47. Pardositorul.

Se cer băieți de 15—16 ani, deplin dezvoltăți.

Cei bolnavi de piept, ori vătămați nu sunt potriviți. Prin această meserie capătă copiii strâmbare de spate și conturbațiuni în respirație.

De întreținere se îngrijesc părinții. Uneltele le dă măiestrul.

Calfele capătă pe săptămână 15—20 cor. Iarna pausează.

48. Sculptorul în piatră.

La această meserie se cere trup puternic, și ochi buni. Cei slabi de piept sunt excluși. Indemănare în desemn și măsura ochiului se cere de asemenea.

Timpul de ucenicie e de 4 ani. Întreținerea o prevăd părinții. Dela măiestru uceniciei capătă plată.

Școale sunt.

Calfelor li se plătesc 50—70 fileri pe oră, iar în acord câștigă 20—50 cor. săptămânal.

La stabilirea independentă are trebuință de capital mare.

Meseria aceasta în urma lățirii folosirii betonului, dă îndărăț.

49. Sculptorii de lemn.

La această meserie se potrivesc băieți dezvoltăți normal, cu ochi buni, cu picioare sănătoase, cu simț artistic și cu mare îndemănare în desemn și modelare.

Prin această meserie poate să li se strâmbe copiilor spinarea, și pot căpăta tuberculoză.

Timpul de ucenicie e de 3—4 ani. Dacă se ia băiatul pe 3 ani, părinții îl prevăd cu toată întreținerea, iar dacă se bagă pe 4 ani, atunci măiestrul îl prevede cu toate cele necesare.

Pentru perfecționare sunt cursuri și școale speciale, calfele capătă 50 fil. — 1 cor. pe oră. Calfele bune au tot anul de lucru. Dacă sunt bine pregătiți în modelare, capătă lucru în ghipsărie.

Prin această meserie se pot ferici, dacă sunt bine pregătiți. La stabilirea de măiestru se cere 500 cor. capital. Astăzi însă împrejurările sunt nefavorabile pentru sculptorii de lemn și e consult să se introducă și în cunoștințele de ghipsărie. (Va urma).

Războiul.

Știri bune avem și astăzi de pe câmpul de război. Trupele noastre din Galiția înaintează neconținut, având, firește, lupte grele cu Rușii, dar îi silesc pe aceștia să se retragă. Orașele galițiene Drohobîț și Strij, apoi Siretul în Bucovina, au ajuns de nou în posesiunea noastră, iar Cernăuțul, capitala Bucovinei, care asemenea fusese ocupat de Ruși, a fost acum părăsit de trupele rusești, cari se concentrează toate pe la Varșovia și Ivangorod, unde se va da lupta cea mare. Asediarea Varșoviei se va începe cât mai curând din partea trupelor germane și austro-ungare. Din Franța și din Sârbia nici o știre mai deosebită. În Ungaria nu se mai află nici un soldat rus. Toți au fost alungați peste graniță și sunt urmăriți acum de trupele noastre prin Galiția.

Cetatea modernă.

În fața cetății Przemysl din Galiția atacul rușilor a suferit, cum știm, o înfrângere sângeroasă. Mulți cetitori vor fi curioși să afle, ce fel de înfățișare impozantă are o cetate cu întărituri moderne? În Ungaria nu există, decât cetatea dela Komárom, care se apropie de ceea ce se numește oraș cu fortificațiuni corespunzătoare cu vremea de astăzi. Nici Austria nu are decât trei, și adevă: Trento, Cracovia și Przemysl (rețeste: Pșemisl).

Se înșeală cu totul cei ce cred, că orașele acestea nu sunt alt ceva, decât vechile fortărețe cu ziduri și mai groase, și mai înalte, și cu sanțuri tot mai adânci și mai late. Caracteristica unei cetăți moderne este tot mi împrejurarea, că nu bate la ochi: ea e construită așa, ca să fie cât se poate de invizibilă. Construcția sa are să servească nu numai scopului de apărare, ci și scopului de atăcare. Tunelurile și coridoarele sale subterane ascund moartea în internul lor. Dușmanul, care o asediază, poate să creadă că stă uneori pe locul cu erabă verde sau în pădurea cea mai pașnică, și dintr'odată simțește fiorii morții răzpraznic, căci s'a rătăcit pe pământul răsunător al cetății.

O cetate modernă este un vulcan ascuns, care nu se tradează nici prin crater, nici prin nori de fum. Cu ochi nu zărești, decât ici colo ridicături de pământ, acoperite cu ramuri și gie. Însă jos, cu câțiva metri sub nevinovata suprafață, se desfașoară magazinele betonate și oțelice, casarme, baterii, mine, legate unele de altele cu tu-

VI. Genoveva află despre hotărârea sa la moarte.

Tot în aceea zi, pe la miezul nopții, Genoveva auzi bătând la o fereastră a temniței și strigându-o un glas plin de jale: „Dragă Doamnă, ti zise încetinel glasul, dormi sau esti trează? „Cine ești da?” întrebă Genoveva, apropiindu-se de fereastră. „Eu sunt Berta, fata străjarului. Vești și că Golo în această noapte te va omora.”

Genoveva rămase multă vreme în tăcere și pătrunsă de grozăvie; căci nu socotia să-i fie sfârșitul așa de aproape. După aceea trimite pe Berta să-i aducă o luminare, un călimăr, condei și puțină hârtie. Berta i aduce, Genoveva se așază pe o lepede de peatră și scrie următoarea scrisoare:

„Prea scumpul meu soț! Îți scriu astăzi scrisoare din temniță, șezând pe cele mai înghetate și umede pietri cu care este pardosită. Ei va fi cea din urmă scrisoare dela mine. Socotesc că pe când vei citi-o, oasele mele vor fi scoborate în mormânt și trupul meu ptezit.”

În scrisoarea aceasta roagă pe bărbatul ei să nu-și răsbune pe acela, care a osândit-o, ti face cunoscut pe fiul lui Dracon și îl roagă să îl puie în locul tatălui său.

Scrisoarea o dote în mâna Bertei, rugându-o să o păstreze și să n'o arete la

FOIȘOARĂ.

Literatură pentru tinerime.

(Urmare).

III. Genoveva părăsă de Epistat fără a fi vinovată.

Genoveva după plecarea bărbatului trăia în cea mai adâncă și gurătate. Dimineața mergea la biserică, după aceea se apuca de lucru. Când clopotul suna, mergea ear la biserică.

Seara tocea în mijlocul slujnicilor sale, povestindu-le frumoase și moralecești istorii. Ea ținea în bună regulă toate lucrurile casei.

Vătavul de curte, pe care îl însărcinase Sigefre cu îngrijirea lucrurilor sale, se numea Golo. Acesta era un om frumos, dar foarte viclean și cu purtări lingusitoare. El a început a risipi toate bogățiile stăpânului.

La început împlinea toate cererile Genovevei cu cea mai mare supunere. După aceea li făcu Genovevei niște cereri rușinoase pentru o femeie cinstită; ea însă i le respinse cu amenințare.

Golo se hotărî să o prăpădească. Genoveva aflând acestea, scrisse bărbatului său despre purtările lui Golo.

Mai marele peste slujii se numea Dracon. Acesta era un om cinstit. El a primit porunca dela Genoveva să caute un om, prin care să poată trimite scrisoarea bărbatului ei.

Golo aflase toate acestea, și în minutul ce da Genoveva scrisoarea lui Dracon, Golo intră în odăea ei și omoară pe Dracon în fața Genovevei, care spăimântată începu a striga.

Toți locuitorii se adunară aci. Golo începu a le istorisi niște minciuni despre Genoveva. El a scris epistolă lui Sigefre, descriindu-o de necredincioasă și necinstită.

După aceasta porunci slujilor să o închidă în temnița cea mai latunecoasă.

IV. Genoveva în temniță după pără Epistatului.

Genoveva fu închisă în turnul păcătoșilor. Păreții erau de o tinciuală mucedă și atât de umedă, încât picau neîncetat picături de apă. Aci ședea Genoveva pe niște paie și se nutrea cu apă și cu câte o bucățică de pâne neagră, pe care o uda cu lacrimi când voia să o mănânce. Ea se ruga în continuu bunului D-zeu.

V. Genoveva naște un fiu în închisoare.

În temnița Genoveva șezu mai multe luni, în timpul acesta ea nu văzu pe altul, decât pe obraznicul Golo.

Acest om fără milă îi făgăduise că va sloboz-o și o va pune în cinstea ei de mai înainte, dacă li va primi rușinoasele cereri. Genoveva li răspundea cu statornicie: „Mai bucurosi sunt să mor înainte oame-nilor păcătoasă, decât să trăiesc înainte lui Dumnezeu greșită”. Golo în loc de a se umili, se facu și mai furios și plecă dela dansa.

Genoveva, după câteva zile, născu un fiu.

Genoveva se tânguia că nu are cu ce să-l îmbrace, cu cel să-l hrănească și mai presus de toate că nu are aci un preot ca să-l boteze. Toate le-a îndeplinit cu ajutorul bunului D-zeu și turnându-i apă pe cap l-a botezat ca pe fiul Rahilei, Benoni.

După ce îl boteză, Genoveva li înfășură într'o băsmuliță care o avuse la gât când au închis-o și punându-l pe genunchi li zise: „Prea scumpule Benoni! acesta e leagănul tău”. După aceea luă o bucățică de pâne, o muia cu lacrimile sale și o mestecă în gură și li dote copilului în loc de țată.

După câteva zile intră ear Golo la dansa și li spune, că dacă nu i va primi cerea lui, o va prăpădi cu copilul ei cu tot. Genoveva i-a răspuns, că mai bine voieste să moară, decât să se învoiască la astfel de fapte. Golo plecă ca un turbat.

neluri lungi de kilometri. Mai departe, spre centru se vede orașul, cu casarmele mari și cu zidurile sale înalte; — dar când impresurătorii au pătruns până la zidurile acestea, cetatea e pierdută, chiar și dacă toate casele orașului sunt nevătămate de gloanțele dușmane.

NOUȚĂȚI.

† **Dimitrie A. Sturdza.** Marți a decedat în București, după o lungă suferință, **Dimitrie A. Sturdza**, fost șef al partidului liberal-național din România și în mai multe rânduri fost ministru-president român. Era în etate de 81 ani. Inmormântarea i se face astăzi, cu mare solemnitate, aranjându-i-se funerarii naționale.

Colonel pensionat Domnul colonel ces. și reg. Dionisiu Florian dela reg. de infant. numărul 33 a fost trecut la pensie, din cauze sanitare la cererea proprie, conferindu-i-se din acest prilej ordinul coroana de fier clasa a treia fără țesă. Domnul colonel Florian n'a luat parte la campanie, pentru că mobilizarea și începerea războiului l-a aflat în concediu, la băile din Karlsbad.

Numărul sașilor în Ardeal. La sfârșitul anului 1910 — scrie ziarul sibian S. D. T. — numărul sașilor ardeleni era 225.435 suflete, dintre care 112.877 de sexul bărbătesc și 112.558 de sexul feminin. În asemănare cu anul precedent se constată o scădere a populației, și anume de 4544 de suflete. Scăderea aceasta se explică prin dese emigrări, cu deosebire în America.

Schimb Se scrie din Berlin: Toți francezii și toate francezele, sub 17 ani și peste 60 de ani, pot pleca fără nici o piedecă peste Elveția acasă. Biroul din Bern va face mijlocul necesar în Elveția. Plecarea germanilor din țara franceză este permisă în aceleași condițiuni.

Numirea străzilor. Consiliul comunal din Berlin a decis, ca străzile nouă ce se deschid acum în capitala imperiului, se poarte numirea acelor localități, unde trupele noastre aliate au câștigat în războiul actual mari învingeri. Unele străzi se vor numi după numele comandantilor glorioși ai armatelor germane și austro-ungare.

Bateriile cu motor. Împăratul Wilhelm a văzut în marș o parte din bateriile cu motor austro-ungare. Aupra celor văzute și-a exprimat satisfacția și bucuria către generalul contele Stürgkh. Suveranul german s'a pronunțat cu mare laudă despre ființa trupelor noastre, și a distribuit până astăzi mai mult de 60 de decorațiuni, crucea de fier, ostașilor și ofițerilor dela numitele baterii.

Cutremur de pământ în Grecia Duminecă pe la orele 8 dimineața s'au simțit în toată Grecia puternice zguduri de pământ. Centrul lor a fost orașul Teba, unde s'au prăbușit sute de clădiri și s'au nenorocit numeroase persoane. Zidurile crepate ale caselor din Atena arată în multe locuri urmele cutremurului. Zguduirile, în măsură mai mică, s'au simțit toată ziua.

nimeni până se va întoarce Sgefne, și atunci să o dea însăși în mâna lui. După aceea își deslegă ghordanul dela gât, care era din pietri scumpe, și dete fetei zicându-i: „Iată, îți dăruiesc această sculă, dragă copilă, pentru lacrimile de miă ce ai vărsat la nenorocirea mea. Primește-ți și fa-l zestrea ta, fiindcă el pretuiește câteva mii de galbeni. Dr-te acum dr ga mea, și fii totdeauna bună și miloasă. Rămâi sănătoasă și în mila lui Dumnezeu!

VII. *Găzii sau gealații duc pe Genova la moarte.*

Abia se depărtase Barta, ușa temnitei se deschide intrând 2 oameni, unul cu un felinar în mână, unul cu o sabie.

Genoveva cade în genunchi strângându-și pruncul la pept și rugându-se lui Dumnezeu.

„Scoală, ti ziseră gealații, și vino după noi împreună cu fiul tău!”

Ea se ridică mergând împietecindu-se de slăbiciunea lăuzier. Cel cu felinarul mergea înainte, cel cu sabia îndărăt, și în urma lor un câne lăptos.

Ei au dus-o într-o pădure deasă, void de a o prăpădi împreună cu fiul ei.

Ea se rugă de iertare, ei o iertară, nu o omorâră; tăind cănela, scâdându-i ochii și tăindu-i limba i le-au dus lui Golo. „Lipsiți din ochii mei! strigă Golo ca un turbat, și trăgând sabia la dâșii; nu voiesc să-i văd, și vai de acela ce va mai

Nu mai există. Doi maiori belgieni au comunicat unui raportor de ziare, că astăzi nu mai poate fi vorba de o armată a Belgiei. Afara de soldații internați în Olanda, mai sunt cel mult 50 de mii de ostași, dintre cari si-au lăpădat uniforma cel puțin 25 de mii. Soldații câți mai sunt, se găsesc în stare dezorganizată cu desăvârșire, și nu mai pot fi capabili de război. Resturile armatei belgiene sunt mai mult o sarcină, decât un ajutor pentru aliați.

Excluderea membrilor străini. Ziare franceze cer, ca Academia franceză să dea afară din sânul său pe toți membrii corespondenții de naționalitate germană. Excluderea membrilor activi, numiți prin decret de stat, nu se poate executa fără învoirea statului. — Figaro scrie, că reuniunea compozitorilor și editorilor a hotărât că, în urma războiului, să nu mai facă plătiri în Austro-Ungaria și în Germania.

Desiluziune. Tribuna din Roma spune, că trupele indice aduse în ajutor triplei înțelegeri, rămân deocamdată în Franța de sud, ca să se obișnuască în clima europeană și să învețe arta războiului modern. Parizienii au pierdut earăși o iluzie.

Un mare dar pentru ostașii aflători în campanie. Firma Gutzky din Viena a pus la dispoziția autorităților militare o cantitate uriașă de lucruri, menite pentru soldații armatei noastre în campanie. Lucrurile acestea, împachetate în 212 lăzi mari, se compun din: peste 200 de mii de țigări și țigarete, apoi 4000 de pachete de tutun și chibrite, haine călduroase, ciocoladă, ceai, conserve, ghețe, perii câteva mii de cărți și ziare, și altele. — Dăruii de felul acesta, chiar și în cantități mai modeste, sunt și de aici încolo bine primite.

Inspoierea decorațiilor. Se vestește din Berlin, că regele George al Angliei a înapoiat toate decorațiile germane.

Teatru în Sibiu. Vineri în 23 Octom-se aranjăza o *Serată artistică*, cu cântări și recitări de actualitate. Conferențiar este dl Oscar Beregi dela teatrul național din capitală. Sâmbătă, în 24 Oct., reprezentație în beneficia, se joacă opereta *Liliacul* de L. Strauss.

Raporturile între turci și ruși. Din Constantinopol se anunță, că poarta a cerut patriarhului ortodox să părăsească fără întârziere orașul, în considerare că raporturile între Rusia și Turcia s'au înrăutățit atât de mult, încât se apropie izbucnirea războiului. Dacă patriarhul nu va pleca, are să fie expulzat din Constantinopol.

Ocupațiunea prizonierilor în Rusia. Gazete din Varșovia scriu, că mai mulți medici militari austro-ungari, căzuți în captivitate rusească, au fost aduși în orașul numit, unde fac servicii în spitale alături de medicilor ruși. — Soldații prizonieri germani și austro-ungari sunt întrebuințați la clădirea căii ferate în ținutul Amurului.

În Rusia! A apărut sub titlul aceasta o cântăceia, care formează un bun îndreptar pentru soldații cari se află în război, după trecerea graniței rusești. Cântăceia e aprobată de cenzura militară. Se capătă la toate librăriile.

Îndrăzni să pomenească numele Genovevei înaintea mea. Fugți, și nici odată să nu vă mai văd înaintea mea!

VIII. *O cerboaică hrănește pe Genoveva și pe fiul său în pustie.*

Genoveva rămase multă vreme fără simțiri lungită lângă copac, după aceea deschizând ochii se văzu numai cu copilășul ei. Cerul se înorase, vântul bătea tare; ear Genoveva strângându-și copilășul în brațe se roga bunului D-zeu. Noaptea fu lungă, ear ziua înfiorătoare, de oarece era frig, se apropia iarna. Ea căută o scorbuă unde să se adăpostească și ceva fructe sălbătice, să îi stămpere foamea, dar toată osteneala ei fu în zadar. Ea a fost silită să desgroape rădăcini pentru a și stămpăra foamea. Ea plecă prin pădure, află o peșteră, unde se puteau scuti într-oșă doi ori trei oameni la vreme de nevoie. Genoveva intră în ea dimpreună cu fiul ei, acum erau scutiți de vânt și ploaie. Lor le era tare foame, ea cade în genunchi și se roagă, ca să le dea bunul Dumnezeu hrană. Bunul Dumnezeu le trimite o cerboaică, care-i hrănește cu lapte. Genoveva mulțamește bunului D-zeu pentru darul primit.

După aceea a ieșit din peșteră adunând mușchi, din care și-a făcut pat, ear gura peșterii a acoperit-o cu ramuri de copaci. (Va urma).

Cum au fost liberați parlamentarii. Nainte cu câteva săptămâni comandantul aripei drepte germane a trimis parlamentari la generalul francez, cu ale cărui trupe se purta lupta. Ceata de parlamentari era compusă din trei membri: un căpitan și doi sublocotenenți, cari au plecat dela armata germană să comunice generalului francez avizul comandantului lor. Parlamentarii au sosit la armata franceză, dar — cu toate că dreptul internațional le asigură imunitatea, — îndărăt n'au mai venit. Reținerea lor a produs, firește, senzație penibilă în trupele germane. Dar, peste câteva zile, parlamentarii s'au napoiat întregi și teaferi la comandant. Lucru, care a rămas secret la început, acum se explică în următorul mod: Îndată ce împăratul Wilhelm a aflat cu uimire de cele întâmplate, a înștiințat guvernul din Bordeaux, că dacă până la un ceas anumit nu va libera parlamentarii teafəri și întregi, trei sute de prizonieri francezi ar să fie împușcați imediat. Vorba a avut efect.

Cu ce plătesc cazacii? La primăria din Sighetul Mare-murășului s'a prezentat, pe timpul ocupațiunii rusești, un negustor din oraș, jăluindu-se asupra purtării cazacilor. „Te-au bătut rușii?” a întrebat primarul. — „Nu! Mi-au făcut ceva și mai rău. Uite: mi-au plătit marfa cu bani de hârtie *de-ai lui Kossuth!*” — Primarul cu negustorul s'au dus să facă arătare la generalul rusec, care ascultând cele întâmplate a răspuns cu zimbet: „Vedeți, domnilor, așa sunt cazacii. Tot ce s'a scris despre ei, este minciună. Cazacul nostru Ivan e bun econom. Bani aceștia de hârtie au fost agonisți de moșul său, în anul 1849, aici în Ungaria. Ear acum, când nepotul lui a plecat în război, moșul cazac a scotocit din ladă banii bine păstrați și i-a cinstit nepotului, zicându-i: Ivan Ivanici, îți dau bănișorii ăștia; tu să-i cheltuești acolo, unde i-am câștigat eu, și să bei odată în sănătatea mea, care încă am fost în partea locului. — Dvoastră de sigur nu puteți cere, ca bătrânul cazac să știe, că acum aveți în țară alt soi de hârtie!” — Așa s'a rezolvat chestia cu banii lui Kossuth.

Cartierul general. Marele cartier general, cum scriu zărele din Berlin, se află de obicei la o distanță cam de 50 kilometri dela front. Cartierul german este acum instalat într'un oraș francez cu 20 mii de locuitori, cari se ocupă mai ales cu industria articolelor de lux. Oamenii rămași în oraș fac afaceri foarte rentabile, considerând că marele cartier general se compune din o mie cinci sute de persoane. Casa, unde stă împăratul Wilhelm, este adese inconjurată de mulțimea curioșilor. Numeroase automobile mijlocese comunicații cu Luxemburg, Colonia și Berlin. Călătoria până acolo și înapoi durează trei zile. În alte clădiri s'au instalat: cancelăria de cabinet, de marină, marele stat maior cu șeful său generalul Moltke, ministrul de război, plenipotențiatii militari ai statelor aliate (Austro-Ungaria e reprezentată prin baronul Stürgkh), cancelarul imperial Bethmann-Hollweg, ministrul de externe reprezentat prin secretarul de stat Jagow, și numeroase alte oficii. În palatul, unde lucrează cartierul general de marină, sunt încavtrăți și ziarșii.

Lista soldaților români, răniți și căzuți pe câmpul de război continuă a apărea regulat și a ne da după raportul ministrului de război un conspect minuțios și autentic despre soldații români căzuți și răniți pe câmpul de război. Au apărut numerii 1—28, dintre cari nrul 9 cuprinde regimentul 37 din Oradea-mare, nril 8, 11 și 15 regimentul 33 din Arad, nrul 12 și 14 regimentul 64 din Orăștie, 62 din Cluj, 51 din Alba Iulia și 37 din Oradea-mare, nrul 16 cuprinde români din regimentul 39 din Dobrița și 61 din Timișoara, nrul 17 cuprinde regimentul 43 din Caransebeș și B serica-Aibă, iar nrul 18 soldații din regimentul 64 din Orăștie și regimentul 7 de honvezi din Lugoj, nrul 19 cuprinde regimentul 28 de vanători, regimentul 37 și 64 de infanterie, nrul 21 ne înșiră soldații răniți din marșregimentul de honvezi nr. 1, nrul 25 cuprinde regimentul 63 din Bistrița și reg. 3 de honvezi, nrul 26 cuprinde regimentul 8 de honvezi din Varșet, nrul 27 cuprinde regimentul 51 din Alba-Iulia și nrul 28 regimentul de honvezi nr. 5 cu foarte mulți soldați români. Lista apare imediat după apariția raportului oficios al ministrului de război, aproape în fiecare zi și costă 10 fieri un număr. Abonamente se primesc numai pentru cel puțin 20 de numeri: 2 coroane, cari numeri se trimit consecutiv la adresa abonaților. — Lista soldaților români se poate abona dela Administrația Foarei Poporului Român, Budapesta, II., Lka-utca nrul 36.

Apel.

Trăim zile grele. Fiii națiunii noastre își implinesc datoria față de patrie pe câmpul de luptă. Zilnic sosesc transporturi de răniți de pe câmpul de luptă. Spitalele noastre din Turda sunt pline. Și cu durere am constatat, că cei mai mulți răniți sosiți aici la Turda, sunt Români, cari afară de uniforma militară nu au alte haine pe danșii.

Drept aceea comitetul societății noastre de lectură a mai luat un punct în programul său de-a ajutama pe cei lipsiți, și a hotărât să provadă cu haine și cu deosebire cu albituri și schimburi pe răniții sosiți la Turda, cari sunt în majoritate din comitatul nostru.

Pentru realizarea acestui scop nobil avem trebuință de ajutorul tuturor membrilor societății, apoi a preoților și a învățătorilor din comitat și îi rugăm să adune dela preștinii și cunoscuții lor, apoi dela țărani albituri și cu deosebire schimburi bărbătești.

Hainele adunate sunt a se trimite prin expres, sau prin postă, la adresa prezidenței sau a secretarului, la Turda.

În fine rugăm pe acelea membre ale societății, cari nu și-au plătit până acum taxa de 2 Cor. la societate, să trimită această bogată sumă la adresa D-nei Augusta Dr. Moldovan, cassiera societății.

Cu stimă:

Turda la 15 Octobrie 1914.

Societatea de lectură a femeilor române din Turda, prin:

Lucreția Murășianu Dr. Augustin Rațiu
prezidentă. secretar.

Cărți și reviste.

Carte de cetire pentru clasa a treia primară, de Nicolae Sulică, profesor. Ediția II. Editura Librăriei Ioan I. Ciurcu, Brașov, 1914. Prețul 90 fieri.

Anuarul băncilor române pe anul 1915.

— Anul XVI. Redactor: Constantin Popp. — Sibiu: Tipografia arhidiecezană, 1914. Prețul K 4.30 incl. porto

Cunoscutul șematism al institutelor de bani, însoțirilor și altor întreprinderi românești din Ardeal și Ungarie, a apărut în zilele acestea, în formatul obicinuit și extensiune de 18 coale tipar.

Partea calendaristică, omisă în anul trecut din „Anuar”, s'a introdus din nou în Anuarul pe 1915, conținând partea aceasta, pe lângă calendarul anului viitor, încă următoarele îndrumări și notițe de interes și folos pentru cercurile băncilor și pentru ori și cine:

Mărimea normală a bancnotelor, Terminul ultim pentru răscumpărarea și retragerea din circulație a bancnotelor Băncii Austro-Ungare; Timbrele pe documente în circulație; Chai pentru calcularea intereselor; Competințe de timbru, ce obvin mai adeseori în practica băncilor; Competința de timbru a registrelor; Scala de timbre; Tarifa telegramelor și postală, și Monetele diferitelor state.

Șematismul însuși conține pe 17 coale (264 pag) datele privitoare la 150 de institute de bani, societăți pe acții, dela „Solidaritatea” și „Banca generală de asigurare”, dela 73 de însoțiri de credit și dela 24 societăți comerciale, însoțiri de consum și alte întreprinderi românești, indicând la fiecare: firma în toate limbile improprietate, sediul comitatului, Nr. telefonului, calitatea de membru la „Solidaritatea”, anul fondării, capitalul social, prețul acțiilor, dividenda pe ultimii 3 ani, terminul de prescripțiune a cupoanelor, dreptul de vot, semnarea firmei și foile oficiale ale societății. Mai departe: numele membrilor din direcțiune, din comitetul de supraveghere și al funcționarilor, bilanțul și contul profit și pierdere pe anul 1913, distribuirea profitului net și al cotei de binefacere.

Un capitol special cuprinde asocierea băncilor noastre „Solidaritatea”, arătând scopurile și menirea acestei însoțiri, în ordine alfabetică pe membrii ei, condițiile de primire, numele membrilor din direcțiune, din comitetul de supraveghere și al revizorilor experți ai însoțirii, în fine bilanțul ei pe 1913.

După o tabelă a „Dividendei băncilor române pe 1913” urmează două sumare: unul după sedii, arătând în cari orașe și comune, ce întreprinderi românești sunt și altul alfabetic, cuprinzând toate întreprinderile din șematism.

Prețul „Anuarului” pe anul 1915 legat în panză este K 4.30, incluziv porto și se poate comanda la Administrația „Revistei Economice” în Sibiu — Negyszeben.

Nr. 704/1914 protbit. (591) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III. Lastea mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în "Telegraful Roman".

Emolumentele sunt ce'e fasionate în coala B. pentru congruă.

Cererile concursuale să se trimită în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral intrunite conform normelor în vigoare, iar candidații să se prezinte cu prealabila incuviințare a oficiului protopresbiteral în vreo Duminecă sau sărbătoare în biserică, pentru a cuvânta, cânta, eventual celebra și a face cunoștință cu poporul.

Sighișoara, 14/27 Septembrie 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-ort. al tractului Sighișoara în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Dimitrie Moldovan
protopop.

Anunț.

Pășunat de iarnă pentru oi se arăndează pe moșia subsemnatului care are întindere peste 600 jugăre, loc întreg, nebătut, aproape de gara-posta M keszása.

Făget, 10 Octomvrie 1914.

Eugen Bianu
proprietar.

(594) 2-3

Se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu.

Ioan cav. de Pușcariu:

Fragmente istorice

despre

boierii din țara Făgărașului.

La partea I 40 fileri, la partea II 60 fileri, la partea III 80 fileri, la partea IV cor. 5 20.

Biblioteca Bunului Păstor,

redactată de Dr. N. Bălan.

Nr. 1.

Taina pocăinții

Studiu pastoral

de

Ioan Hanzu,

preot ort. rom.

Prețul 50 fil. + 5 fil.

Nr. 2.

Clerul și chestia alcoolismului

de

Dr. Augustin Egger,

fost episcop de St. Gallen.

Traducere din limba germană

de

Vasile Oana,

absolvent în teologie.

Prețul 80 fil. + 5 fil.

Nr. 3.

La Centenarul Seminarului Andreian

disertație ținută de profesorul

Dr. Aurel Crăciunescu.

Prețul 50 fil. + 5 fil.

Nr. 4.

Chemarea preoțimii noastre.

Considerații de actualitate

de mai mulți.

Prețul 70 fil. + 5 fil.

Nr. 5.

Șase predici

pentru Duminecile Postului mare

și

Un cuvânt

pentru ziua Invierii Domnului

de mai mulți.

Prețul 1 cor. + 5 fil.

Se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu.

La Librăria arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

Însemnările unui trecător

de

Octavian Goga.

Crâmpoie din sbuciumările dela noi.

Prețul 3 cor. + porto postal 30 fil.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare:

PSALTIREA
proorocului și împăratului
David.

Ediția a III-a.

Prețul legat cor. 1.60 + 20 fil porto.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **35 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **25 cor.**

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Libra Tipografiei arhidiecezane
Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

- I.**
- Adormirea Maicei Domnului
 - Bunavestire
 - Nașterea Domnului Iisus Christos
 - Fuga la Egipt
 - Iisus în biserică de 12 ani
 - La nunta din Cana
 - Iisus pe mare
 - Invierea lui Lazar
 - Schimbarea la față
 - Răstignirea lui Iisus Christos
 - Punerea în mormânt
 - Invierea Domnului
 - Înălțarea — Floriile
 - Tăierea împrejur
 - Nașterea Maicei Domnului
 - Pogorârea Duhului sfânt
 - Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
 - Grigorie, Vasilie și Ioan
 - Adormirea sfintei Ane
 - Aflarea capului sf. Ioan Botezăt.

S. JERARCH NICOLAE.

- II.**
- Iisus pe Cruce
 - Înălțarea sfintei cruci
 - Ilie prorocul în carul de foc
 - Tăierea capului sfântului Ioan
 - P. Grigorie teologul
 - Sf. Vasilie

- III.**
- Botezul Domnului
 - Constantin și Elena
 - Sfântul Dumtru călare
 - Sfântul George
 - Maica Domnului
 - Petru și Pavel
 - Arhanghelii Mihail și Gavriil
 - P. Ioan Gură de aur
 - PP. Ioachim și Ana

- IV.**
- Arhanghelul Mihail
 - " Gavriil
 - Apostol ori-care
 - Domnul Christos
 - Iisus în muntele Maslinilor
 - Sfântul Dumtru
 - Sfântul George
 - Ilie Prorocul
 - Ioan în pustie
 - Sfântul Nicolae
 - " Simeon
 - " Andreiu
 - Evangelistul Ioan
 - " Luca
 - " Marcu
 - " Mateiu
 - Prorocul Zaharia
 - Apostolul Iacob
 - " Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35-	40-60	51-80	70-	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28-	34-60	42-	56-	70-	cor. foarte fine
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56-	72-50	23-10	27-30	40-60	49-	65-80	20-30	23-80	35-	43-40	60-20	18-20	21-	30-80	39-20	56-	fine.
simple . . .	14-	16-10	18-20	26-50	36-40	12.60	14-	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14-	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	9-60	26-60	simple.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tînichia și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru prapori din orișice fel de materii și de orișice culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile